

Axel Kristensen: Da den højtærede minister syntes, at jeg havde stillet forslag, der skulle begrænse kommunernes indflydelse, er jeg nødt at sige et par ord. Der står i betænkningen under III:

„Planlægningen må begrænses til spørgsmål, der er af fælles interesse for flere kommuner. I det omfang, hvori dette er tilfældet, begrænses de enkelte kommunalbestyrelses byplanmyndighed.“

Det fremgår altså heraf, at kun for så vidt det er planlægning, der vedrører flere kommuner, skal amterne have bestemmelsesretten, og det har de på en lang række områder i forvejen. Men hvordan skal man klare problemerne, hvis man ikke skaber en overinstans over kommunerne til at løse fælles opgaver?

Jeg har endvidere foreslået, at ministeren skal godkende planlægningen. Det er nødvendigt af hensyn til landsplanlægningen, men hvis der derefter opstår divergenser mellem ministeren og den folkevalgte forsamling, der har foretaget planlægningen, er det igen en folkevalgt forsamling, nemlig folketinget, der afgør sagen. Jeg synes imidlertid, at jeg ved de synspunkter, jeg har fremført, i høj grad har styrket det folkevalgte element. Jeg er enig med ministeren i, at jeg har tillagt ministeren betydelig mere myndighed, end han måske selv ønsker, men det kan da kun være noget kønt at sige om vort forslag.

Jeg har ikke beklaget mig over tempoet i almindelighed i udvalget; jeg kom kun med den bemærkning, som jeg var nødt til at komme med, nemlig at ved afslutningen af udvalgsbehandlingen var det ærede medlem hr. Gottschalek-Hansen ikke i stand til at være til stede, og på grund af det tempo, vi nu arbejder under alle steder — jeg sagde udtrykkeligt, at det gjaldt ikke specielt dette udvalg — måtte det gå, som det gik, og derfor kunne vi ikke i betænkningen udtale os om de konservative ændringsforslag.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Hvis det ærede medlem havde fremsat de synspunkter, som der er givet udtryk for i det, jeg kaldte kommissoriet, i fjor, havde jeg haft en mulighed for at overveje forslagene i højere grad, end tilfældet har været nu,

hvor vi har fået dem for ganske få dage siden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2 og § 1, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes med 79 stemmer mod 55.

§ 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes med 81 stemmer mod 58.

§ 3 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes med 81 stemmer mod 58.

§ 4 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes med 81 stemmer mod 59.

§ 5 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 forkastedes med 82 stemmer mod 59.

§§ 6 og 7 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ophavsretten til litterære og kunstneriske værker.

(Første behandling findes i tidenden sp. 105, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 625).

Der var stillet 32 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om retten til fotografiske billeder.

(Første behandling findes i tidenden sp. 105, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 625).

Der var stillet 11 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Lars M. Olsen: Det er nu godt 16 måneder siden, første behandling af to tilsvarende lovforslag fandt sted her i tinget. Siden da har tinget været opløst, og tre af de tidligere ordførere er ikke længere medlemmer af tinget. Udvalgsarbejdet måtte derfor begynde helt forfra efter genfremsættelsen i indeværende folketingsår.

På baggrund af de udtalelser, der fremkom under første behandling, hvor flere af ordførerne tog visse reservationer, er der grund til at udtrykke glæde over den enstemmighed, det under udvalgsarbejdet er lykkedes at nå frem til såvel vedrørende forslag til lov om ophavsretten til litterære og kunstneriske værker som vedrørende forslaget om retten til fotografiske billeder.

Samtlige 43 ændringsforslag til de to lovforslag har opnået fuld tilslutning blandt udvalgets medlemmer og er ligeledes tiltrådt af den højtærede minister.

Som det i øvrigt vil fremgå af den ret udførlige betænkning, er der heri givet svar på de allerfleste henvendelser, udvalget har modtaget. I alt har omkring 30 depu-

tationer ønsket foretræde, hvoraf nogle endog har været et par gange i udvalget.

Udvalget har givet sig god tid, og arbejdet har været særdeles grundigt. Jeg finder anledning til at fremhæve de møder, medlemmer af udvalget har haft med kolleger fra de andre nordiske landes tilsvarende ophavsretsudvalg, dels i Stockholm og dels i København. Det er første gang i Norden, at et lovforslag på denne måde har været til forudgående udvalgsdrøftelse og undergivet forsøg på størst mulig koordination. Alligevel er der ikke med lovforslagene i de respektive lande skabt fuldstændig nordisk retsenhed, men stort set vil denne lovgivning, når den er vedtaget i de 4 nordiske lande, dog være nogenlunde ensartet.

Det er i øvrigt nu en halv snes år siden det første lovudkast, som var resultatet af et forudgående langvarigt skandinavisk kommissionsarbejde, bl. a. afbrudt af krigen, første gang så dagens lys. Imidlertid tror jeg ikke, at de efter lovforslagene beretigede har grund til i dag at beklage sig over den ret langsomme gang, som lovforslagene har haft i departementerne i de fire lande. Det forslag med tilhørende ændringer, vi nu behandler, er på visse punkter ganske vist afvigende fra, men også langt mere vidtgående end udkastet fra 1951.

Den enorme tekniske udvikling efter den anden verdenskrig, som især har fundet sted i 1950'erne og uden tvivl vil fortsætte endnu hastigere i 1960'erne, har medført værdifulde tilføjelser og ændringer, skabt på en for visse områder helt ny baggrund for kunstnerlovgivningen. I øvrigt tror jeg ikke, at den kommende ophavsretslov vil få slet så mange år på bagen som loven af 1933. Mens den tidligere lovgivning omfattede og beskyttede forholdsvis få personer, på samme måde som de egentlige brugere, hvis man kan anvende det udtryk, ligeledes udgjorde en forholdsvis lille del af befolkningen, er der nu gennem den hastige tekniske udvikling, bl. a. vedrørende lyd- og billedgengivelser m. v., tale om en slags industrialisering på flere områder af åndslivets frembringelser.

Inden jeg går over til at gøre nogle få bemærkninger til visse paragraffer, vil jeg gerne rette en tak til udvalgets formand og de to medarbejdere fra henholdsvis folke-